

Słuch - najważniejszy zmysł człowieka.

Słuch przekazuje bodźce stale, ze wszystkich kierunków.

Słuch **informuje nas o wydarzeniach** rozgrywających się w większej odległości.

Za pośrednictwem **słuchu człowiek pozostaje w ciągłym kontakcie z otaczającą go przestrzenią.**

Dla małego dziecka bardzo ważna jest obecność tego ciągłego kontaktu z otoczeniem. **Daje mu poczucie bezpieczeństwa**, wie ono, co się wokół niego dzieje, nawet poza zasięgiem wzroku.

Co powinno nas zaniepokoić w zachowaniu dziecka?

Ty, jako rodzic możesz je bacznie obserwować.

Powiedz lekarzowi, gdy Twoje dziecko:

- Nie reaguje odruchem moro czy wzdrygnięciem na nagły, silny hałas.
- W wieku 3-4 miesięcy nie odwraca głowy w kierunku źródła dźwięku lub wydaje się nie rozpoznawać głosu matki.
- Grucha i gaworzy przez kilka pierwszych miesięcy życia, a potem przestaje wydawać dźwięki mowy.
- W wieku około 12 miesięcy nie naśladuje dźwięków, nie mówi kilku prostych słów, np. mama, tata.
- Opóźnia się w nauce mowy lub mówi w sposób trudny do zrozumienia.
- Wykazuje opóźnienia w innych dziedzinach rozwoju, np. siedzeniu, chodzeniu.
- Wydaje się słyszeć tylko wybrane rodzaje dźwięków, nie słysząc innych.
- Ma trudności w ustaleniu źródła dźwięku.
- Mówi nietypowym głosem.
- Nie zauważa, że ktoś wszedł do pokoju, jeśli nie widzi drzwi.
- Nie odpowiada na pytania.
- Nie wykonuje poleceń.
- Ma problemy z koncentracją i nauką.
- Wpatruje się w usta mówiących.
- Nastawia radio i telewizję bardzo głośno.

Wczesne rozpoznanie i odpowiednie dalsze pokierowanie, są kluczowe dla rozwoju umiejętności mowy i słuchania u dzieci niesłyszących i niedosłyszących. Szczególnie

pierwsze sześć miesięcy życia to okres krytyczny, mający wpływ na dalszy rozwój dziecka. Dzieci, u których uszkodzenie słuchu jest rozpoznane przed ukończeniem szóstego miesiąca życia, i które zostały odpowiednio pokierowane i włączone do odpowiednich programów interwencyjnych - mają szansę na znacznie lepszy rozwój mowy niż dzieci zdiagnozowane później. Odnoszą one większe sukcesy edukacyjne i łatwiej funkcjonują w społeczeństwie. Wiele z nich, zwłaszcza te, w których wychowaniu kładzie się nacisk na słuchanie i mówienie, są w stanie prowadzić samodzielne życie, bez pomocy tłumacza, i są w stanie poradzić sobie w szkole na każdym etapie edukacyjnym, na wyższej uczelni i w życiu zawodowym.

Słuch dziecka powinien być badany w każdym wieku.

Jeśli masz uwagi wątpliwości lub pytania co do rozwoju słuchu i mowy u swojego dziecka – zgłoś się **do lekarza pierwszego kontaktu lub do PORADNI PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNEJ W TŁUSZCZU**

Opracowała: Ewa Zarzecka- surdopedagog